

Vilja ikki góðkenna bilar hjá Halleluja- Sofus sum ellisakfør

Strangar tulkingar av kunngerð forða fyri, at gamlir bilar hjá Sofus í Horni Hansen verða góðkend sum ellisakfør – og tað gevur Halleluja-Sofusi stórar trupulleikar. Hann hevur tí heitt á landsstýrið um at broyta kunngerð um ellisakfør

Øll kenna Halleluja-Sofus og hava hoyrt um alsk hansara til bilar og motorsúkkur. Sofus hevur fleiri gamlar bilar, sum hann listaliga hevur umvælt og umbygt.

Í Føroyum eru lagaligar treytir fyri, sum hava áhuga fyri ellisakfør. Í stuttum eru reglurnar, at eitt ellisakfør er akfar, sum er eldri enn 25 ár. Og lýkur akfar tí hesar treytir, so skal akfarið ikki rinda vegskatt. Um tú innflytur ellisakfør, so rindar tú bara mvg og einki skrásetingargjald. Tað vil siga, at keypur tú eitt akfar í til dømis Danmark fyri 20.000 kr, so rindar tú 5.000 kr í mvg av fakturavirðinum plus mvg av farmagjaldinum.

Men í kunngerðini stendur eisini, at akfarið »skal vera í uppruna standi«. Tað er hendan tulkingin, sum hevur volt Sofusi í Horni Hansen stórar trupulleikar.

Á Akstovuni verður hetta tulkað soleiðis, at bilur skal vera júst so sum hann var, tá hann var nýggjur. Hevur Sofus umbygt bilin soleiðis, at hann hevur til dømis aðrar lyktir, annan kúfangara og onkrar veingir, sum ikki hoyra til bilin, so verður bilurin ikki góðkendur sum ellisakfør, og harvið kann Sofus ikki skráseta bilin sum ellisakfør.

Skal vera í »upprunastandi«

Talan er um kunngerð nr. 46 frá 12. juli 2004 um ellisakfør við heimild í § 13 a, stk. 2 í lögtingslóg nr. 38 frá 31. mars 1982 um vektgjald av mortorakfør v.m.

Har stendur í grein 1:

»Ellisakfør, er akfar, sum er 25 ár ella meira, hevur upprunaskap, og er skrásett sum ellisakfør.«

– Av tí, at orðingin »upprunaskap« aloftast verður strangt tulkað sum verandi »orginalt«, verður við hesum

mælt til, at broyta orðingina »hevur upprunaskap« til »er upprunakent« soleiðis, at rúm verður fyri skilagóðum metingum í mun til søguna hjá hvørjum einstøkum akfari, umframt aðrar serligar umstøður.

Soleiðis skrivur Sofus í Horni Hansen í brævi, sum hann sendi Kristinu Háfoss, táverandi landsstýrskvinnu í fíggingarmálum fyri sløkum tveimum árum síðani. Sofus frætti tó einki aftur um málið.

Sofus í Horni Hansen vísir í grundgeving fyri sínum sjónarmiði á, at felagið Føroya Ellisakfør hevur verið í stöðugum vøxturi síðani tað varð stovnað, og eru vit nú fleiri enn 140 limir.

– Áhugin fyri at varðveita gomul akfør, herundir bæði bilar og motorsúkkur, hevur seinastu árin verið sera stórur. Ofta hevur hetta, meira ella minni, verið av tilvild, at onkur hevur verið í teirri hepnu stöðu, at hava goymt gomlu motorsúkkuluna í onkrum kjallara, har hon hevur ligið gloymd í fleiri áratíggju, inntil viðkomandi knappliga er raknaður við og er farin í gongd við at umvæla og seta í stand. Eisini onkur bilur er komin undan kavi á líknandi hátt.

– At hesi akfør eru komin undan kavi og eru komin út á veginnar at koyra aftur, hevur vakt rættiligan ans fyri gomlum akførum í Føroyum og ikki minst tí søguliga týðningi hesi akfør hava, sigur Sofus Hansen.

Tulkingin er ov smøl

Sum eigari av einum slíkum dýrgripi, kann tað tó oftani tykjast torført og enntá ørkymlandi, tá reglugerðin ásetur, at akfarið skal vera í »upprunaskapi«, fyri at verða góðkent

